

UZASADNIENIE

I. Konieczność wydania nowego rozporządzenia

Przedkładany projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 33 ust 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2020, z późn. zm.), zwaną dalej „przepisami wprowadzającymi ustawę Pzp”, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33 ust. 3 uchylanej ustawy – Prawo zamówień publicznych z dnia 29 stycznia 2004 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 2, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów wprowadzających ustawę Pzp, tj. od dnia 1 stycznia 2021 r.

W związku z powyższym konieczne i celowe stało się wydanie nowego rozporządzenia określającego metody i podstawy sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym, na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 34 ust. 2 ustawy Pzp. Zgodnie z jego treścią, podobnie jak w dotychczasowej ustawie wartość zamówienia publicznego na roboty budowlane ustalana będzie, w zależności od typu robót budowlanych określonych w definicji robót budowlanych, na podstawie: (1) kosztorysu inwestorskiego albo planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym, jeżeli przedmiotem zamówienia będzie wykonanie robót budowlanych, albo (2) planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym, jeżeli przedmiotem zamówienia będzie zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych.

II. Przedmiot regulacji rozporządzenia

Jedną z podstawowych czynności wykonywanych przez zamawiającego na etapie poprzedzającym wszczęcie postępowania zamówieniowego zgodnie z przepisami ustawy Pzp jest oszacowanie jego wartości. Wartość ta jest istotna z punktu widzenia szeregu przepisów, w szczególności przepisów ustawy Pzp – jest ona m.in. czynnikiem decydującym o stosowaniu przepisów tej ustawy (art. 2 ustawy Pzp) do określonego zamówienia. Oszacowanie wartości zamówienia jest niezbędne dla wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia. Ustawa Pzp w dziale I w rozdziale 5 różnicuje zasady ustalania wartości zamówienia w zależności od typu zamówienia, w art. 34 wyróżniając zasady ustalania wartości zamówienia na roboty budowlane.

Przedmiotowe rozporządzenie określa metody i podstawy sporządzania kosztorysu inwestorskiego, który stanowi podstawę określenia wartości zamówienia, gdy jego przedmiotem są roboty budowlane. Kosztorys inwestorski jest dokumentem określającym szacunkową wartość przedmiotu zamówienia i składają się na niego: strona tytułowa, ogólna charakterystyka obiektu lub robót, przedmiar robót, kalkulacja uproszczona, tabela wartości elementów scalonych oraz odpowiednie załączniki. Podstawę do jego sporządzenia stanowią z kolei: dokumentacja projektowa, specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych, założenia wyjściowe do kosztorysowania i ceny jednostkowe robót podstawowych.

Przedmiotowe rozporządzenie określa również metody i podstawy obliczania planowanych kosztów prac projektowych i planowanych kosztów robót budowlanych, które stanowią podstawę określenia wartości zamówienia, gdy jego przedmiotem jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych. Podstawę do ich obliczenia (planowanych wartości/kosztów robót budowlanych) stanowią program funkcjonalno-użytkowy i wskaźniki cenowe.

III. Szczegółowy opis regulacji przyjętych w rozporządzeniu

Przedmiotowe rozporządzenie zostało podzielone według kryterium tematycznego na pięć rozdziałów, które dotyczą odpowiednio:

- 1) zagadnień ogólnych,
- 2) metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego,
- 3) metod i podstaw obliczania planowanych kosztów robót budowlanych,
- 4) metod i podstaw obliczania planowanych kosztów prac projektowych,
- 5) problematyki norm przejściowych.

Przedmiotowe rozporządzenie zawiera również załącznik pt. Wskaźniki procentowe do obliczania wartości prac projektowych w kosztach robót budowlano-montażowych dla inwestycji kubaturowych, o którym mowa w § 11 ust. 3. Określono w nim, zgodnie z tytułem, wskaźniki procentowe potrzebne do obliczenia wartości prac projektowych.

1. Przepisy ogólne

W projektowanym § 1 został określony przedmiot rozporządzenia. Brzmienie przepisu zostało dostosowane do zawartej w art. 34 ust. 2 ustawy Pzp delegacji ustawowej.

W projektowanym § 2 został zawarty słowniczek pojęć stosowanych w dalszych przepisach rozporządzenia. Potrzeba wyodrębnienia osobnej jednostki redakcyjnej przeznaczonej na definicje wynika z faktu, że pojęcia stosowane w przedmiotowym rozporządzeniu mają charakter specjalistyczny, o ściśle określonym brzmieniu, a same definicje są stosunkowo obszerne i używane w wielu przepisach rozporządzenia. Definicje mają zastosowanie jedynie w ramach przedmiotowego rozporządzenia.

W § 2 pkt 1 została zdefiniowana cena jednostkowa, przez którą rozumie się sumę kosztów bezpośredniej robocizny, materiałów i pracy sprzętu oraz kosztów pośrednich i zysku, wyliczoną na jednostkę przedmiarową robót podstawowych. Cenę materiałów stanowi cena ich nabycia łącznie z kosztami zakupu (§ 6 ust. 3). Koszt pracy sprzętu to w szczególności koszt wynajęcia sprzętu niezbędnego do wykonania określonych robót, koszty środków transportu technologicznego. Koszty pośrednie zostały zdefiniowane w § 2 pkt 4. Zasady obliczania zysku kalkulacyjnego zawarte zostały w § 5 ust. 3. Wymienione elementy należy odnosić do jednostki przedmiarowej robót budowlanych.

Pojęcie ceny jednostkowej używane jest w § 3 rozporządzenia i jest podstawowym elementem służącym obliczeniu wartości kosztorysowej robót. Zasady ustalania cen jednostkowych znajdują szczegółowe rozwinięcie w dalszych przepisach rozporządzenia, w tym w szczególności w § 4 ust. 2. Zasady kalkulacji szczegółowych cen jednostkowych zostały zawarte w § 5.

W § 2 pkt 2 zdefiniowano jednostkowe nakłady rzeczowe, przez które rozumie się nakłady rzeczowe robocizny, materiałów i sprzętu niezbędne do wykonania jednostki przedmiarowej roboty podstawowej. Rozporządzenie posługuje się pojęciem „robót podstawowych”, którego definicja została zawarta w § 2 pkt 7.

Określenie wartości poszczególnych jednostkowych nakładów rzeczowych jest elementem

kalkulacji szczegółowej ceny jednostkowej. § 6 ust. 1 określa, co stosuje się przy ustalaniu jednostkowych nakładów rzeczowych, natomiast § 7 ust. 1 – co uwzględniają jednostkowe nakłady rzeczowe ustalone na podstawie analizy indywidualnej.

W § 2 pkt 3 zdefiniowano katalogi. Przez pojęcie to rozumie się publikacje zawierające jednostkowe nakłady rzeczowe, zdefiniowane w § 2 pkt 2. Pojęciem katalogów posługuje się § 6 ust. 1 pkt 2, § 9 ust. 5 oraz § 10 ust. 4 pkt 2.

W § 2 pkt 4 zawarto definicję kosztów pośrednich, przez które rozumie się składnik kalkulacyjny wartości kosztorysowej, uwzględniający nieuwjęte w kosztach bezpośrednich koszty zaliczane zgodnie z odrębnymi przepisami do kosztów uzyskania przychodów, w szczególności koszty ogólne budowy oraz koszty zarządu. Koszty ogólne budowy rozumiane są zazwyczaj jako koszty przedsięwzięcia budowlanego, których nie da się przypisać bezpośrednio do żadnej z konkretnych robót. Koszty zarządu związane są natomiast z ogólnym funkcjonowaniem przedsiębiorstwa wykonawcy.

Koszty pośrednie stanowią jeden z elementów niezbędnych do określenia jednostkowych nakładów rzeczowych (zgodnie z § 5 ust. 1). Sposób ich obliczania zawarty został w § 5 ust. 2.

W § 2 pkt 5 zdefiniowano prace projektowe. Określenie to oznacza zakres prac projektowych określony przez zamawiającego, z uwzględnieniem odrębnych przepisów, trybu udzielenia zamówienia i specyfiki robót budowlanych. Innymi słowy, oznacza to, że zamawiający określa katalog prac projektowych niezbędnych do wykonania w ramach konkretnego zamówienia, lecz katalog ten nie jest wyznaczany dowolnie, ale zamawiający bierze przy tym pod uwagę wymogi stawiane przez przepisy prawa oraz charakter zamawianych robót budowlanych. Przepisy odrębne, o których mowa to przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pb”, oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. poz. 1609). Metodom i podstawom obliczania planowanych kosztów prac projektowych poświęcono rozdział 4 rozporządzenia.

W § 2 pkt 6 zawarto definicję przedmiaru robót. Jest to dokument zawierający zestawienie przewidywanych do wykonania robót w kolejności technologicznej ich wykonania, wraz z ich szczegółowym opisem, miejscem wykonania lub wskazaniem podstaw ustalających szczegółowy opis, z wyliczeniem i zestawieniem liczby jednostek miar robót podstawowych

oraz wskazaniem podstaw do ustalania cen jednostkowych robót lub jednostkowych nakładów rzeczowych. Zakres i forma przedmiaru robót zostały określone w § 6–10 projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego. Na gruncie niniejszego rozporządzenia pojęcie przedmiaru robót jest kluczowe, gdyż zgodnie z § 3, kosztorys inwestorski opracowuje się metodą kalkulacji uproszczonej, polegającą na obliczeniu wartości kosztorysowej robót objętych przedmiarem robót. Od zakresu przedmiaru robót jest zatem uzależniony w głównej mierze zakres kosztorysu inwestorskiego.

Zestawienie robót powinno być opracowane w kolejności technologicznej ich wykonania, co ma walor porządkujący dla zamawiającego. Natomiast wprowadzenie wymogu zawarcia w przedmiarze robót szczegółowego ich opisu i innych elementów ma na celu umożliwienie zorientowania się zamawiającego w rozmiarze zamówienia i koniecznych do poniesienia kosztach.

W § 2 pkt 7 zdefiniowano roboty podstawowe. Rozumie się przez to minimalny zakres prac, które po wykonaniu są możliwe do odebrania pod względem liczby i wymogów jakościowych oraz uwzględniają przyjęty stopień zagregowania robót.

Zmiana w definicji robót podstawowych w stosunku do brzmienia dotychczasowego rozporządzenia ma charakter redakcyjny i stanowi ujednolicenie definicji z definicją zawartą w § 1 projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego. Pojęcie „agregacja” robót jest bardziej rozpowszechnione w środowisku branżowym.

Pkt 8 w § 2 zawiera definicję wartości kosztorysowej robót, którą jest wartość wynikająca z kosztorysu inwestorskiego stanowiąca podstawę ustalenia wartości zamówienia. Wartość kosztorysowa robót jest zgodnie z § 3 przedmiotowego rozporządzenia głównym elementem kosztorysu inwestorskiego. Zasady jej obliczania zostały zawarte w § 3 przedmiotowego rozporządzenia.

Zmiana definicji wartości kosztorysowej robót w stosunku do brzmienia dotychczasowego rozporządzenia ma charakter redakcyjny. Ustawa Pzp posługuje się terminem „podstawa ustalenia wartości zamówienia” oraz „ustalenie wartości zamówienia na podstawie” (art. 28, art. 34 ust. 1 ustawy Pzp), dlatego dla zapewnienia jednolitości nomenklatury, wyraz

„określenia” zastąpiono wyrazem „ustalenia”.

W § 2 pkt 9 zdefiniowano założenia wyjściowe do kosztorysowania, przez które rozumie się dane techniczne, technologiczne i organizacyjne nieokreślone w dokumentacji projektowej oraz specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych, a mające wpływ na wartość kosztorysową robót.

2. Metody i podstawy sporządzania kosztorysu inwestorskiego

Należy wskazać, że zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy Pzp, ustalenie wartości zamówienia może nastąpić w drodze sporządzenia kosztorysu inwestorskiego, a także planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym. Kosztorys inwestorski jest zatem dokumentem podstawowym w kontekście czynności poprzedzających rozpoczęcie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Przepis § 3 ust. 1 określa w jaki sposób opracowuje się kosztorys inwestorski. Opracowuje się go metodą kalkulacji uproszczonej, która polega na obliczeniu wartości kosztorysowej robót objętych przedmiarem robót jako sumy iloczynów liczby jednostek przedmiarowych robót podstawowych i ich cen jednostkowych, według wskazanego wzoru. Przy ustalaniu cen jednostkowych nie bierze się pod uwagę podatku od towarów i usług.

W § 3 ust. 2 znajduje się doprecyzowanie, zgodnie z którym wartość kosztorysowa robót obejmuje wartość wszystkich materiałów, urządzeń i konstrukcji potrzebnych do zrealizowania przedmiotu zamówienia.

W § 4 ust. 1 wymienia się w sposób wyczerpujący dokumenty i informacje, które stanowią podstawę do sporządzenia kosztorysu inwestorskiego. Są to: dokumentacja projektowa, specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych, założenia wyjściowe do kosztorysowania i ceny jednostkowe robót podstawowych.

Zakres dokumentacji projektowej określany jest przez prawo budowlane i zależy od rodzaju robót. Zakres i forma specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych została określona w § 12 – § 14 projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego. Definicja założeń wyjściowych do kosztorysowania została zawarta w § 2 pkt 9, natomiast definicja ceny jednostkowej w § 2 pkt 1.

Ust. 2 w § 4 zawiera uzupełnienie definicji cen jednostkowych o elementy, jakie należy

stosować przy ustalaniu cen jednostkowych robót. Są to w kolejności: 1) ceny jednostkowe robót określone na podstawie danych rynkowych, w tym dane z zawartych wcześniej umów lub powszechnie stosowanych aktualnych publikacji, 2) kalkulacje szczegółowe cen jednostkowych.

W § 5 ust. 1 określono sposób kalkulacji szczegółowej ceny jednostkowej. Kalkulacja ta polega na określeniu wartości poszczególnych jednostkowych nakładów rzeczowych (kosztów bezpośrednich) oraz doliczeniu narzutów kosztów pośrednich i zysku, według wskazanego wzoru. Przyjęte rozwiązanie różni się od metody kalkulacji uproszczonej, przyjętej dla obliczania wartości kosztorysowej robót, o której mowa w § 3.

Sposób określenia wartości poszczególnych jednostkowych nakładów rzeczowych znajduje swoje rozwinięcie w legendzie do wzoru, o którym mowa powyżej i sprowadza się do zsumowania iloczynów jednostkowych nakładów rzeczowych robocizny, materiałów i pracy sprzętu oraz odpowiednio cen czynników produkcji robocizny, materiałów i pracy sprzętu. Jednostkowe nakłady rzeczowe zostały zdefiniowane w § 2 pkt 2 rozporządzenia.

Koszty pośrednie zostały zdefiniowane w § 2 pkt 4 rozporządzenia.

W § 5 ust. 2 znalazło się natomiast wyjaśnienie sposobu ustalania tych kosztów (kosztów pośrednich), które powinno odbywać się zgodnie z podanym w tym przepisie wzorem. Koszty pośrednie stanowi iloczyn wskaźnika narzutu kosztów pośrednich wyrażonego w procentach oraz sumy kosztu robocizny na jednostkę przedmiarową robót i kosztu pracy sprzętu na jednostkę przedmiarową robót podzielony przez 100%.

W § 5 ust. 3 wyjaśniono sposób obliczania zysku kalkulacyjnego, którym jest iloczyn wskaźnika narzutu zysku i podstawy jego naliczania.

W § 6 ust. 1 określono sposób ustalenia jednostkowych nakładów rzeczowych (które zdefiniowane zostały w § 2 pkt 2. W tym celu uwzględnia się analizę indywidualną (w pierwszej kolejności) oraz kosztorysowe normy nakładów rzeczowych, określone w odpowiednich katalogach oraz metodę interpolacji i ekstrapolacji, przy wykorzystaniu wielkości określonych w katalogach. Szczegółowe wytyczne ustalenia jednostkowych nakładów rzeczowych w oparciu o analizę indywidualną zawarto w § 7. Odnosnie natomiast katalogów określających kosztorysowe normy nakładów rzeczowych, to nie są one ograniczone do żadnej konkretnej kategorii – ocenie sporządzającego kosztorys pozostawiono takie ich dobranie, żeby w możliwie najlepszy sposób służyły one ustaleniu adekwatnej ceny jednostkowych nakładów rzeczowych. Metody interpolacji i ekstrapolacji stosuje się do

oszacowania wartości zmiennej na podstawie innych obserwacji. W przypadku interpolacji będzie to określenie wartości pomiędzy dwoma wartościami, które są znane, natomiast w przypadku ekstrapolacji będzie to określenie wartości w oparciu o wartości które są znane, ale na zewnątrz przedziału.

W § 6 ust 2. określono co, uwzględnia się przy ustalaniu stawek i cen czynników produkcji. Jest to w pierwszej kolejności analiza własna, następnie dane rynkowe oraz w dalszej kolejności powszechnie stosowane, aktualne publikacje.

Ust. 3 w § 6 zawiera doprecyzowanie związane z wyszczególnianiem ceny materiałów, którą podaje się łącznie z kosztami zakupu. Pozwala to na uniknięcie rozbieżności pomiędzy jedną, a drugą wartością i właściwe określenie wartości zamówienia przez zamawiającego.

W § 6 ust. 4 wskazane zostały dokumenty i informacje, jakimi należy kierować się przy ustalaniu wskaźników narzutów kosztów pośrednich i narzutu zysku. Są to dane rynkowe, w tym dane z zawartych wcześniej umów lub powszechnie stosowanych publikacji. W przypadku braku takich danych, należy przyjąć wielkości zgodnie z analizą indywidualną. Dopiero zatem gdy zamawiający nie jest w stanie ustalić tych wskaźników na podstawie danych rynkowych, może zastosować analizę własną.

W § 6 ust. 5 wskazano natomiast, że to w założeniach wyjściowych do kosztorysowania ustala się podstawę naliczania narzutu zysku.

W § 7 ust. 1 zostały zawarte wytyczne związane z ustalaniem jednostkowych nakładów rzeczowych. W kolejnych punktach wskazano elementy, jakie muszą zostać uwzględnione przy ustalaniu odpowiednio jednostkowych nakładów rzeczowych robocizny, materiałów i pracy sprzętu. W przypadku robocizny będzie to liczba roboczogodzin dotycząca wszystkich czynności wymienionych w szczegółowych opisach robót podstawowych, powiększona o 5% rezerwę na czynności pomocnicze. W przypadku materiałów będzie to ilość lub liczba materiałów, wyrobów lub prefabrykatów, które niezbędne są do wykonania robót podstawowych, uwzględniając jednocześnie ubytki i odpady w transporcie i procesie wbudowania. W przypadku pracy sprzętu będzie to liczba maszynogodzin pracy jednostek sprzętowych niezbędnych do wykonania robót podstawowych przy uwzględnieniu przestojów wynikających z procesu technologicznego.

W § 7 ust. 2 zawarto wymóg, by godzinowe stawki robocizny kosztorysowej ustalone na podstawie analizy własnej (którą zamawiający powinien stosować w pierwszej kolejności – § 6 ust. 2) obejmowały wszystkie składniki zaliczane do wynagrodzenia oraz koszty

poходne naliczane od wynagrodzeń. W dalszej części przepisu wprowadzono przykładowy katalog takich składników. Jako przykłady podano płace zasadnicze, premie regulaminowe, płace dodatkowe, płace uzupełniające, obligatoryjne obciążenia płac i odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Wprowadzenie przykładowego charakteru wyliczenia uzasadnione jest tym, że w okolicznościach konkretnego zamówienia może zaistnieć konieczność uwzględnienia innego składnika wynagrodzenia, czego nie sposób określić z góry, w zamkniętym katalogu. W takim przypadku składnik taki również powinien zostać przez zamawiającego uwzględniony w godzinowej stawce robocizny ustalonej na podstawie analizy własnej.

W § 7 ust. 3 i 4 zawarto zasady, zgodnie z którymi w przypadku zastosowania analizy własnej, odpowiednio w cenach jednostkowych materiałów nie uwzględnia się podatku od towarów i usług, a w cenach jednostkowych maszynogodzin pracy jednostek sprzętowych nie uwzględnia się podatku od towarów i usług.

Ust. 5 w § 7 zawiera zasadę, zgodnie z którą w cenach jednostkowych uwzględnia się kosztorysową cenę pracy jednostki sprzętowej lub transportowej wraz z kosztami obsługi etatowej oraz koszty jednorazowe, uwzględniające koszty przewozu sprzętu lub środków transportu z bazy na budowę i z powrotem, montaż i demontaż na miejscu pracy albo przebrojenie.

Przepis § 8, określając jedną z podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, zawiera wyliczenie elementów, z których składa się kosztorys inwestorski oraz strukturę kosztorysu inwestorskiego. Wprowadzenie jednolitych wymogów dla dokumentu, jakim jest kosztorys inwestorski podyktowane jest przede wszystkim ułatwieniem w korzystaniu z niego na potrzeby procedury udzielenia zamówienia, zarówno przez zamawiających, jak i wykonawców. Kosztorys inwestorski obejmuje stronę tytułową, ogólną charakterystykę obiektu lub robót, przedmiar robót, kalkulację uproszczoną, tabelę elementów skalonych oraz załączniki.

W kolejnych literach pkt 1 przepisu § 8 zostały wymienione elementy strony tytułowej. W przepisie tym dokonano zmian względem dotychczasowego rozporządzenia. Poza zmianami redakcyjnymi, do osobnych jednostek redakcyjnych zostały przeniesione lokalizacja obiektu budowlanego oraz nazwy i kody Wspólnego Słownika Zamówień, co jest rozwiązaniem właściwszym ze względu na to, że są to pozycje odrębne i samodzielne. Dodano również określenie „lub robót budowlanych” w kontekście określenia ich lokalizacji, ze względu na to, że przedmiotem zamówienia może być nie tylko wykonanie obiektu

budowlanego, ale i jedynie wykonanie robót budowlanych. W lit. f zrezygnowano z określania funkcji osoby opracowującej kosztorys ze względu na to, że osoba przygotowująca kosztorys nie jest osobą sprawującą funkcję w rozumieniu przepisów ustawy Pzp ani ustawy Pb. Jednocześnie wyjaśnić należy, że wymaganie dotyczące wskazania imienia i nazwiska osoby sporządzającej kosztorys, jak również zawarcia podpisu tej osoby dotyczy każdej osoby sporządzającej kosztorys – jeżeli rozporządzenie posługuje się formą liczby pojedynczej oznacza to liczbę pojedynczą lub mnogą, jeżeli taka występuje. Zmiana ta nie jest zmianą merytoryczną – względem dotychczasowego rozporządzenia.

Załączniki, o których mowa w § 8 pkt 6 są obligatoryjnym elementem kosztorysu inwestorskiego.

3. Metody i podstawy obliczania planowanych kosztów robót budowlanych

Rozdział, w skład którego wchodzi dwa paragrafy, reguluje zgodnie z nazwą zagadnienia związane z obliczaniem planowanych kosztów robót budowlanych. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy Pzp, planowany koszt robót budowlanych określony w programie funkcjonalno-użytkowym może być podstawą obliczenia wartości szacunkowej robót budowlanych, gdy przedmiotem zamówienia są roboty budowlane (pkt 1), jak i wtedy, gdy przedmiotem zamówienia jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych (pkt 2).

W § 9 ust. 1 określono sposób obliczania wartości planowanych kosztów robót budowlanych. Zgodnie z wzorem zawartym w ust. 1 jest to iloczyn wskaźnik cenowy i- danego składnika kosztów oraz liczby jednostek odniesienia dla i- danego składnika kosztów.

W § 9 ust. 2 określone zostały elementy, które stanowią podstawę obliczenia planowanych wartości robót budowlanych. Są to program funkcjonalno-użytkowy i wskaźniki cenowe.

W § 9 ust. 3 wskazano, że składniki kosztów ustala się z uwzględnieniem struktury systemu klasyfikacji Wspólnego Słownika Zamówień. W zależności od zakresu i rodzaju robót budowlanych objętych zamówieniem, stosuje się odpowiednio grupy, klasy lub kategorie robót określonych Wspólnym Słownikiem Zamówień.

W § 9 ust. 4 wyrażona została zasada, zgodnie z którą w przypadku, gdy przedmiotem zamówienia jest budowa w rozumieniu ustawy Pb, to składniki kosztów obejmują: 1) koszty robót przygotowania terenu, 2) koszty robót budowy obiektów podstawowych, 3) koszty robót instalacyjnych, 4) koszty robót wykończeniowych, 5) koszty robót związanych z zagospodarowaniem terenu i budową obiektów pomocniczych.

Ust. 5 i 6 w § 9 określają, na podstawie jakich danych lub dokumentów określa się odpowiednio wskaźnik cenowy danego składnika kosztów oraz liczbę jednostek odniesienia. Zmiana w ust. 5, względem dotychczasowego rozporządzenia, ma na celu ujednolicenie stosowanej nomenklatury. W przypadku wskaźników cenowych niezasadne jest używanie pojęcia „cennik”, gdyż jego wydawca nie sprzedaje wyrobów w nim określonych.

W § 10 ust. 1 została zawarta ogólna zasada, zgodnie z którą w przypadku braku odpowiednich wskaźników cenowych, o których mowa w § 9 ust. 5, koszty te oblicza się w indywidualnym preliminarzu kosztów. Kolejne ustępy paragrafu określają odpowiednio, możliwość korzystania z dostępnych publikacji oraz analiz przy jego sporządzeniu, a także tego, co stanowi źródło informacji przy indywidualnym zbieraniu danych. Zaznaczyć przy tym należy, że zgodnie z ust. 4 ww. źródła informacji stanowią wymienione w tym przepisie punkty (jeden z nich, wszystkie lub w dowolnym połączeniu).

4. Metody i podstawy obliczania planowanych kosztów prac projektowych

Rozdział, w skład którego wchodzi jeden paragraf, reguluje zgodnie z nazwą zagadnienia związane z obliczaniem planowanych kosztów prac projektowych. Zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, m.in. planowany koszt prac projektowych uwzględnia się przy obliczaniu wartości szacunkowej robót budowlanych, gdy przedmiotem zamówienia jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych.

W § 11 ust. 1 zawarty został opis sposobu obliczania planowanych kosztów prac projektowych. Oblicza się go jako iloczyn wskaźnika procentowego i planowanych kosztów robót budowlanych. Wskaźniki procentowe określone są w tabeli stanowiącej załącznik do przedmiotowego rozporządzenia (o czym wprost mówi ust. 3), natomiast planowane koszty robót budowlanych obliczane są zgodnie z zasadami zawartymi w rozdziale 3 przedmiotowego rozporządzenia.

W § 11 ust. 2 wskazano elementy, które stanowią podstawę obliczenia planowanych kosztów prac projektowych. Są to program funkcjonalno-użytkowy, planowane koszty robót budowlanych i wskaźniki procentowe.

Zgodnie z normą § 11 ust. 4, planowane koszty prac projektowych określa się odrębnie dla poszczególnych obiektów, a suma tych kosztów składowych stanowi sumę kosztów prac projektowych.

W § 11 ust. 5 zawarta została zasada, zgodnie z którą planowane koszty prac projektowych nie obejmują opracowania danych wyjściowych. W kolejnych pięciu punktach został zawarty

przykładowy katalog takich dokumentów.

W § 11 ust. 6 przewidziano sytuację, w której zachodzi konieczność ustalenia udziału poszczególnych faz opracowań w łącznym koszcie prac projektowych lub ustalenia kosztu opracowań projektowych zlecanych odrębnie. W takiej sytuacji stosuje się określone wartości procentowe, które zamawiający powinien dostosować do specyfiki inwestycji w konkretnym przypadku. Uzupełnieniem tej zasady jest norma ust. 7, która przewiduje powiększenie wartości procentowych gdy opracowanie ma pomijać fazę projektu koncepcyjnego. Zmiana w ust. 7, względem dotychczasowego rozporządzenia, ma charakter redakcyjny.

Ust. 8 w § 11 reguluje z kolei sytuację, gdy nie można ustalić wartości wskaźnika procentowego na podstawie załącznika do rozporządzenia. W takim przypadku zamawiający ustala go na podstawie własnych danych lub informacji uzyskanych od właściwej izby samorządu zawodowego.

IV. Przepis przejściowy i przepis końcowy

W § 12 zawarto przepis przejściowy, zgodnie z którym:

- do postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2022 r. w zakresie ustalenia wartości zamówienia, stosuje się przepisy dotychczasowe.;
- zamawiający, w celu przygotowania lub przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wszczętego po dniu 31 grudnia 2021 r., może korzystać odpowiednio z kosztorysu inwestorskiego albo planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym, sporządzonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, w przypadku gdy od ich sporządzenia upłynęło nie więcej niż 6 miesięcy.

Zgodnie z § 13 przedmiotowego rozporządzenia, wchodzi ono w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Wraz z wejściem w życie przedmiotowego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym (Dz. U. poz. 1389).

V. Załącznik do rozporządzenia

W załączniku do rozporządzenia zawarto kolejno następujące wskaźniki procentowe:

- do obliczania wartości prac projektowych w kosztach robót budowlano-montażowych dla inwestycji kubaturowych,
- kosztów dokumentacji projektowej w kosztach robót budowlano-montażowych dla inwestycji liniowych,
- dla obiektów inżynierskich.

VI. Pozostałe informacje

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 743). Wprowadzone regulacje nie stanowią pomocy publicznej – projektowane przepisy nie odnoszą się do przepływu środków finansowych, nie przewiduje się w nich udzielenia przez władze publiczne korzyści ekonomicznej.

Przewiduje się, że projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.